

Eligiusz Dworaczyński

Sandomierz - Mury obronne

Informator Archeologiczny : badania 4, 244-245

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

z początku wieku XVI piec ceglany o wymiarach 4 x 2 m zapewne do wypalania wapna. Określono także wzajemne powiązanie kurtyny południowo-zachodniej oraz baszty narożnej. Materiał ruchomy to głównie fragmenty nowożytnych i średniowiecznych naczyń ceramicznych. Stwierdzono, że partie kamienne murów obwodowych określane jako fundamenty, stanowią wysoki na około 2,5 m cokół murów, a właściwe fundamenty zbudowane są z kamieni granitowych bez użycia zaprawy. Badania będą kontynuowane w roku przyszłym.

ROZUMICE, pow. Głubczyce

patrz wczesne średniowiecze

SANDOMIERZ —

Kościół i szpital św. Ducha

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Warszawie.

Badania prowadzili mgr Teofil Dębowski, mgr Marian Myszka. Finansował WKZ w Kielcach. Drugi sezon badań. Kościół i szpital św. Ducha. Średniowiecze i okres nowożytny.

Kontynuowano eksplorację nawarstwień w wykopie III, przedłużając go na skarpe po zewnętrznej stronie miejskiego muru obronnego. W części wykopu, na dziedzińcu szpitalnym osiągnięto na głębokości 6 m strop calcowego lessu. Nad calcem zalegała warstwa próchnicy grubości 1,50 m. W jej stropie znaleziono pojedyncze ułamki naczyń średniowiecznych wraz z ceramiką i krzemieniami neolitycznymi. Głębiej występowała wyłącznie ceramika neolityczna. Nad próchnicą, od poziomu 2 m zalegała warstwa nasypowego lessu z soczewkami humusu. Na nasypie posadowiono fundament muru obronnego. Mur budowano odcinkami. Natrafiono na styk odcinków. Widoczne są różnice w głębokości posadowienia fundamentów.

W części wykopu położonej na zewnątrz muru obronnego, nad próchnicą zawierającą ceramikę neolityczną, znajduje się nasyp lessowy zawierający wkopy nowożytne. W warstwie nasypowej nie znajdowano żadnych zabytków. Badania nie zostały zakończone.

SANDOMIERZ —

Mury obronne

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Krakowie.

Badania prowadził Eligiusz Dworaczyński. Finansował WKZ w Kielcach. Drugi sezon badań. Mury obronne miasta. Okres średniowieczny i nowożytny.

Nadzorem objęto wykopy budowlane „Zamek” w celu odsłonięcia reliktyw murów obronnych miasta do głębokości 0,5 m poniżej odsadzki fundamentowej. Wykopy założono na przedłużeniu od istniejącego na powierzchni fragmentu muru w pobliżu bożnicy żydowskiej w kierunku południowym.

Mury zachowały się na różnej głębokości, miejscami jedynie dolna partia fundamentu. Warstwę wierzchnią stanowił materiał pochodzący z remontu bożnicy. Do głębokości odsadzki fundamentowej zalegały opierające się o mur warstwy próchnicy z lessem, z obfitym materiałem nowożytnym. Poniżej odsadzki (około 3 m) wystąpiły warstwy średniowieczne z nielicznym materiałem zabytkowym, także opierające się o mur. Na głębokości około 5 m od powierzchni wystąpiła warstwa próchnicy, w którą wkopany był fundament. Niestety z powodu braku materiału zabytkowego nie udało się wydatować warstwy, na której posadowiona była stopa fundamentowa.

Nadzór będzie prowadzony w miarę kontynuowania prac budowlanych.

SANDOMIERZ —
Kościół i klasztor św. Jakuba

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Krakowie

Badania prowadzili: mgr Marian Myszka i Eligiusz Dworaczyński. Pierwszy sezon badań. Finansował WKZ w Kielcach. Kościół i klasztor św. Jakuba, średniowiecze, materiał nowożytny.

Prace archeologiczne przy kościele i klasztorze św. Jakuba oprócz planowych badań wykopaliskowych obejmowały nadzorowanie prac ziemnych budowy „Zamek”, przy kaplicy św. Jacka i przy północnej stronie kościoła. Stwierdzono, że stropa fundamentowa kaplicy św. Jacka (dawne zachodnie skrzydło klasztoru Dominikanów) znajduje się na głębokości zaledwie 0,4 m od powierzchni ziemi.

W wykopie przy ścianie wschodniej kaplicy natrafiono na 6 grobów szkieletowych — zniszczonych przed rozpoczęciem nadzoru. W wykopie przy zachodniej ścianie kaplicy św. Jacka, do poziomu stopy fundamentowej, występowały zabytki nowożytne, w przewadze z XVII wieku.

W wykopie znajdującym się przed portalem, przy północnej ścianie kościoła, wyeksplorowano 19 grobów ze szkieletami leżącymi na wznak, głową na zachód. Nie posiadały one wyposażenia, lecz fakt znajdowania w wypełniskach jam grobowych drobnych fragmentów ceramiki, wyłącznie średniowiecznej, zdaje się wskazywać, że pochodzą nie później niż z XV wieku.